

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1005/2019
16.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање лица под међународном заштитом из члана 392. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 656/19 од 23.09.2019. године, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду 2КпоЗ 8/18 од 27.02.2019. године и КпоЗ 8/18, Кв 1334/19 од 28.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 16.10.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 656/19 од 23.09.2019. године, пе се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Београду 2КпоЗ 8/18 од 27.02.2019. године и КпоЗ 8/18, Кв 1334/19 од 28.05.2019. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду 2КпоЗ 8/18 од 27.02.2019. године, утврђени су трошкови које је бранилац по службеној дужности окривљеног АА, адв. Коста Даниловић имао у поступку пред Вишим судом у Београду у предмету КпоЗ 8/18 у износу од 160.765,00 динара, који ће се исплатити на терет буџетских средстава суда у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Решењем Вишег суда у Београду КпоЗ 8/18, Кв 1334/19 од 28.05.2019. године, одбијена је жалба браниоца по службеној дужности окривљеног АА адв. Косте Даниловића, која је изјављена против решења Вишег суда у Београду 2КпоЗ 8/18 од 27.02.2019. године, као неоснована.

Против наведених правноснажних решења, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 656/19 од 23.09.2019. године, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП у вези члана 23. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, а у вези члана 9. Тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад

адвоката, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљеног АА, адв. Кости Даниловићу, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да је њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са решењима против кога је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Основано, Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним решењима учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, у вези члана 23. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, а у вези члана 9. Тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Наиме, одлучујући о захтеву браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адв. Косте Даниловића за накнаду трошкова кривичног поступка, првостепеним решењем утврђени су трошкови које је бранилац по службеној дужности окривљеног АА, адв. Коста Даниловић имао у поступку пред Вишим судом у Београду у предмету КпоЗ 8/18 у износу од 160.765,00 динара, а које трошкове кривичног поступка се имају исплатити из буџетских средстава суда у року од 60 дана од дана правноснажности. У образложењу наведеног решења, наводи се да је захтев за исплату накнаде и награде за одбрану браниоца по службеној дужности прихваћен у износу од 160.765,00 динара. Надаље, се наводи да браниоцу окривљеног нису признати трошкови на име разгледања списка, као ни трошкови превоза сопственим возилом (већ цена четири повратне аутобуске карте на релацији ... – ... – ...), имајући у виду да је чланом 7. став 1. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима предвиђено да се надокнађују трошкови путовања најкраћим путем и најјекономичнијим средством јавног превоза, те да је чланом 8. наведеног правилника, предвиђено да се путни трошкови надокнађују према броју пређених километара најкраћим путем тек ако средство јавног превоза не постоји, не саобраћа у погодном време или из других разлога није доступно, те с обзиром да такве разлоге бранилац по службеној дужности, у поднетом захтеву није истакао, то је суд браниоцу признао само део захтева за накнаду трошкова и то у висини цене четири повратне аутобуске карте.

Другостепено веће Вишег суда у Београду је, одлучујући о жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепеног решења, одбио је жалбу као неосновану и у образложењу решења навео да је првостепени суд доносио одлуку о трошковима поступка, правилно применио одредбе Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, те да се наводима жалбе не доводи у питање законитост и правилност побијане одлуке.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка његовог покретања до завршетка, док је ставом 2. тачка 7. наведеног члана предвиђено, да трошкови кривичног поступка између осталог обухватају награду и нужне издатке браниоца.

Одредбом члана 23. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима предвиђено је да се браниоцу, пуномоћнику који је адвокат и правобраниоцу трошкови награде одређују по Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Одредбом члана 9. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката, између осталог прописано је да за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије адвокату припада накнада за превоз и то за превоз сопственим возилом у висини од 30% од цене најквалитенијег бензина по пређеном километру.

Дакле, приликом одређивања трошкова превоза постављеног браниоца, окривљеном, према одредби члана 23. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима примењује се Тарифа о наградама и накнадама за рад адвоката и то члан 9. Тарифе, коју је у конкретном случају требало применити.

У конкретном случају, доношењем побијаних решења, погрешно је примењен Правилник о накнади трошкова у судском поступку и то одредба члана 7. и 8. Правилника уместо члана 9. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката, при чему су у побијаним решењима у погледу трошкова превоза и примене прописа изостали разлози о чињеницама које су предмет доказивања и неправилно је примењена одредба о накнади трошкова превоза браниоца, чиме је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3) ЗКП у вези члана 23. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, а у вези члана 9. Тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, на шта се основано указује у поднетом захтеву Републичког јавног тужиоца.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца као основан, и одлучио као у изреци ове пресуде, а на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, тако што је укинуо побијана решења, како би првостепени суд приликом поновног одлучивања отклонио учињену повреду закона имајући у виду разлоге изнете у овој пресуди.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић